

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **D.**, bytom v **D.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. apríla 2009 č.k. 18Sd 170/2007-41, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 20. apríla 2009, č.k. 18Sd 170/2007-41, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 20. apríla 2009, č.k. 18Sd 170/2007-41 potvrdil rozhodnutie odporkyne z 25. októbra 2007 číslo X. a odporkyňi nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že rozhodnutie z 25. októbra 2007 číslo X. obsahuje správne právne poučenie o odkladnom účinku opravného prostriedku proti rozhodnutiu. Rozhodnutie odporkyne, vrátane poučenia o nepripustení odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia preto považoval za vecne správne.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podala navrhovateľka odvolanie a žiadala aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie odporkyne

z 25. októbra 2007 číslo X. zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie, lebo právny názor o vykonateľnosti rozhodnutia odporkyne považovala za nesprávny.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu dôvodov odvolania, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

V odvolacom konaní skúmal súd zákonnosť rozsudok súdu prvého stupňa aj z hľadiska, či jeho právny názor o odkladnom účinku opravného prostriedku zodpovedá zákonu.

Zo spisov vyplýva, že rozhodnutím z 25. októbra 2007 číslo X. odporkyňa podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 263a ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľky na sumu 4 781 Sk mesačne s účinnosťou od 24. februára 2005, podľa § 293e zákona o sociálnom poistení na sumu 5 205 Sk mesačne s účinnosťou od 24. júla 2005 a podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 229/2006 Z. z. na sumu 5 515 Sk mesačne s účinnosťou od 1. júla 2006 a napokon podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 197/2007 Z. z. ho zvýšila na sumu 5 860 Sk mesačne s účinnosťou od 1. júla 2007. V poučení uviedla, že opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok.

Odvolací súd v celom rozsahu považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a súhlasí aj s jeho dôvodmi (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c OSP), vrátane právneho názoru o odkladnom účinku opravného prostriedku, ktorý navrhovateľka uvádzala v odvolaní.

Na doplnenie jeho odôvodnenia odvolací súd ešte uvádza, že zákon o sociálnom poistení rozlišuje konanie o dávkach dôchodkového poistenia od iných konaní (napr. konanie o pokutách, penále, poistnom, úrazovej rente a pod.) a upravuje ich odlišne.

V danej veci predmetom konania bolo rozhodnutie odporkyne o dávke dôchodkového poistenia (o invalidnom dôchodku) podľa § 179 ods. 1 písm. a) bod prvý zákona o sociálnom poistení. Na rozhodovanie o takomto nároku sa vzťahuje § 219 citovaného zákona, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústredia (Sociálnej poisťovne) podľa § 179 ods. 1 písm. a) prvého až tretieho bodu možno podať opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd podľa osobitného predpisu.

Zo zákona o sociálnom poistení však nevyplýva, že by ho odporkyňa mohla priznať opravnému prostriedku v konaniach podľa § 179 ods. 1 bod prvý až tretí zákona o sociálnom poistení, lebo takúto výslovnú úpravu o odkladnom účinku opravného prostriedku (ktorý nie je odvolaním) zákon o sociálnom poistení neobsahuje. Odporkyňa ho preto nemohla priznať opravnému prostriedku (na rozdiel od odkladného účinku výslovne upraveného v § 192, § 200, § 215, § 222 a § 242, ktoré v spornej veci použiť nemožno). Nepochybila preto, keď v poučení o opravnom prostriedku uviedla, že jeho podanie proti rozhodnutiu nemá odkladný účinok.

Treba ešte uviesť, že odkladný účinok opravnému prostriedku v konaní o dávkach sociálneho poistenia nepriznávajú ani ustanovenia OSP (s výnimkou § 250n OSP). Len výnimočne ustanovenie § 250n OSP umožňuje súdu rozhodnúť o odklade vykonateľnosti pripúšťa odklad vykonateľnosti rozhodnutia, proti ktorému bol podaný opravný prostriedok vtedy, ak návrh na odklad podal účastník. Súd môže tomuto návrhu vyhovieť len v prípade splnenia zákonnej podmienky, a to ak by vykonaním napadnutého rozhodnutia správneho orgánu bol zmarený účel jeho preskúmania. Takýto návrh však v konaní na súde podaný nebol a preto o ňom súd rozhodnúť nemohol.

Odporkyňa teda správne poučila navrhovateľku, že opravný prostriedok proti rozhodnutiu nemá odkladný účinok. Takéto poučenie je potom v súlade so zákonnými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení .

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. júna 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová